

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 88/2013
28.08.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене А.П., због једног продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези чл. 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 549/13 од 26.07.2013. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 2К бр. 545/10 од 25.08.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6634/10 од 18.11.2010. године, у седници већа одржаној дана 28.08.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 549/13 од 26.07.2013. године, као делимично основан и утврђује да је правноснажним пресудама Основног суда у Неготину 2К бр. 545/10 од 25.08.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6634/10 од 18.11.2010. године повређен кривични закон – одредба члана 368. став 1. тачка 1. Законика о кривичним поступку, у вези члана 150. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на повреду закона из члана 151. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 2К бр. 545/10 од 25.08.2010. године, окривљена А.П. оглашена је кривом због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од два (2) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од једне (1) године по правноснажности

пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати трошкове судског паушала у износу од 2.000,00 динара и да оштећеном накнади трошкове поступка у износу од 38.875,00 динара, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6634/10 од 18.11.2010. године одбијене су као неосноване жалбе окр. А.П. и њеног браниоца адв. И.Р., а пресуда Основног суда у Неготину 2К бр. 545/10 од 25.08.2010. године, потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 549/13 од 26.07.2013. године против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 2К бр. 545/10 од 25.08.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6634/10 од 18.11.2010. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези чл. 150. став 1. и 151. ст. 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да су и првостепена и другостепена пресуда донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. ст.1. т. 1. ЗКП, исте укине и предмет врати Основном суду у Неготину, на поновно суђење, у законом прописаном саставу.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је првостепени суд пресуду којом је окривљену А.П. огласио кривом због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика на штету оштећеног малолетног М.П. донео уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је пресуда донета од стране судије појединца, што је у супротности са одредбом члана 150. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а Апелациони суд у Београду наведену повреду није отклонио у жалбеном поступку јер је пресудом Кж1 6634/10 од 18.11.2010. године одбио као неосноване жалбе окривљене А.П. и њеног браниоца, а првостепену пресуду потврдио.

Одредбом члана 150. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, предвиђено је да веће којим председава судија који је стекао посебна знања из области права детета и кривичноправне заштите малолетних лица, суди пунолетним учиниоцима кривичних дела прописаних Кривичним закоником, а таксативно побројаних, између осталог и због кривичног дела одузимање малолетног лица (члан 191. КЗ), ако је оштећени у кривичном поступку малолетно лице.

Дакле, наведеном одредбом одређује се посебни састав суда када суди пунолетним учиниоцима кривичних дела извршених на штету малолетних лица.

Како из списка предмета произилази да је окривљена А.П. оглашена кривом због продуженог кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, на штету малолетног М.П., па је у смислу одредбе члана 150. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица у првом степену требало да суди веће, којим председава судија који је стекао посебна знања из области права детета и кривичноправне заштите малолетних лица, а не судија појединац.

Првостепени суд је поступајући супротно напред наведеној законској одредби (члан 150. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица) учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП, на коју повреду је Апелациони суд у Београду као другостепени суд требало да пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, што није учинио, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Налазећи да је доношењем побијаних правноснажних пресуда повређен закон само на штету оштећеног мал. М.П., а не и на штету окривљене А.П., јер је у овом предмету судио судија појединац као да је оштећени пунолетно лице, које није посебно заштићено кривично-процесним одредбама, како је то случај са малолетним оштећеним лицима, сходно наведеним одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, то је Врховни касациони суд само утврдио наведену повреду закона.

Одредбом члана 151. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да се кривични поступак против окривљених за кривично дело из члана 150. истог закона (ако је оштећени у кривичном поступку малолетно лице) спроводи према одредбама ЗКП-а. У поднетом захтеву Републички јавни тужилац истиче да је тиме што је у конкретном предмету судио судија појединац а не веће повређена и ова законска одредба, што је по оцени Врховног касационог суда неосновано због чега је у том делу захтев одбијен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 425. ст. 1. и 2. и члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-
судија
Невенка Важић, с.р**